

paa Nettoindtægten, saa vilde man fra samme Side og med Tøse have sagt, at det var en stor Begunstigelse for Kapitalen, thi skulde der kun betales af Nettoindbyttet, kunde de store næringsdrivende knuse de mindre gennem en overordentlig stor Omsætning med en meget ringe Abance. Det er i disse Forhold overhovedet ikke saa let at træffe, hvad der kan finde Befald hos alle, og en Stattelov er jo af den Bestaffenhed, at den altid er fittet paa at finde Modsigelse, ganske særlig fra de Ranter, som føle sig interesserede i, at en saadan Lov ikke kommer. Det er altsaa let forklarligt, at der fra et Par Sider i den Henseende er rejst Modsigelse og netop fra dem, som mene, at deres Kommunes Interesser blive tilfidefatte ved dette Lovforslag — hvad jeg nu i øvrigt slet ikke mener. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kan deraf aldeles ikke drage den Slutning, at Lovforslaget i det hele taget ikke skulde kunne danne et Grundlag, hvorpaa man kunde bygge videre og maasse ogsaa komme til et tilfredsstillende Resultat. Den højtærede Minister har gjort gældende, at Lovforslaget havde Karakteren af en Vejlighedslov, noget som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds naturligvis greb med overordentlig stor Glæde. Men det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde oplyst i Forvejen, at for to Maaneder siden har Forslaget været stillet i Næringslovsudvalget; det synes dog ikke at tyde paa, at det er en Vejlighedslov. Vi have sidet i Næringslovsudvalget i to Samlinger, og allerede i Fjor have vi haft disse Forhold til Drøftelse. Forslaget er Udtryk for en Tante, som har været fremsat tidligere, og som længe har været næret, og det er fremsat i Henhold til Ønsker, der i de sidste 4 Aar ere udtalte fra mange Sider og ved mange Lejligheder. Men det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og den ærede Minister kunne umuligt være ubekendt med, at vi allerede i Næringsloven have dette samme Forslag, nemlig denne Lovs § 21. Der tales i Dag her om ny Principper og om Uretfærdighed med Hensyn til Bestatningsformen, men man glemmer da, at der foreligger paa andet Aar fra Regeringens Side og behandlet her i Tinget hint Lovforslag, i hvilket der paalægges enhver Næring, der drives uden for vedkommendes Opholds kommune en af Kommunalbestyrelsen hvert Aar fastsat Skat, som Kommunalbestyrelsen altsaa kan sætte, som den vil, og som just skal fastsættes i Forhold til Næringsens Omfang og Betydning. Men jeg vil da spørge, om en Detailhandels Omfang og Betydning ikke først og fremmest maa be-

stemmes efter dens Omsætning? Det er altsaa paa ingen Maade noget nyt i Princippet, men det, der er det ny, er, at vi ikke have ment at burde udsætte næringsdrivende, som uden for deres Opholdskommune drive Handel fra Butik, for at blive sat af en fremmed Kommune i en vilkaarlig Skat, stigende til 600 Kr. for fysiske Personer og 1,200 Kr. for Selskaber. Det, have vi ment, gif ikke an, da Kommunalbestyrelserne for det første gerne vilde have saa høj Afgift som muligt og dernæst undertiden gerne se de fremmede næringsdrivende fjernede. Altsaa kunde man ligefrem komme til at fordrive dem ved at sætte dem i en Skat, idet man „skønnede“, at Næringsens Omfang var betydelig, uden at man dog havde det rette Kriterium derfor, som vi mene ved Detailhandel maa søges i Omsættningens Størrelse, saa meget mere som det vil komme til at virke mindre haardt for den, der ikke har overordentlig stor Omsætning, og vil veje mest for de Virksomheder, vi særlig have haft for Øje, nemlig de af Kapitalen etablerede Detailudsalg af ekseptionel Størrelse og Antal. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om udenlandst Lovgivnings Forhold over for saadanne Personer, som drive Næring uden for deres Opholdskommune, skal jeg sige, at hvad jeg derom har udtalt, vil befindes aldeles stemmende med, hvad den af Regeringen nedsatte Næringslovskommission derom har udtalt, nemlig at det ikke er overalt, at man er berettiget til at drive Næring uden for sin Opholdskommune, men hvor man er berettiget dertil, er det alle Vegne betinget af, at vedkommende udreder en Næringsafgift. Det er det, jeg har sagt, og som jeg efter min egen Undersøgelse har fundet bekræftet. Næringskommissionen har i den Henseende sikkert ikke gjort sig skyldig i nogen fejlagtig Udtalelse. Naar den ærede Minister sagde, at han har nærmest tænkt med § 21 i det paa andet Aar forelagte Lovforslag om Næringsdrift at ramme de store Detailhandlerforretninger, som etablere Udsalg rundt omkring, skal jeg naturligvis ikke paa nogen Maade drage Rigtigheden deraf i Tvivl, men Lovforslaget gaar jo i en ganske anden Retning. Der staar i det ikke noget om, at nogen som helst er undtagen, eller at Nabo kommuner ere fritagne, der er ikke den Virksomhed, lige til et Vidsforsikringsagentur, for at tage et Eksempel, som dog ikke er noget, der griber ind paa den Maade som disse Detailforretninger, som ikke i Henhold til den ærede Ministers Forslags § 21 kan blive belagt med en Skat af indtil 1,200 Kr., selv om dets Indtægt maasse ikke andrager en saadan Sum. Det er altsaa ganske anderledes vidt-